داستان‌های داوطلبانه

شش واسطه تا اوباما

سعید اصغرزاده

اگـر فاصله فـرد را از تمام افرادی که مسـتقیما می‌شناسد یک گام فرض کنیم و این فاصله را برای تمام افرادی که با یک نفر واسـط با آن آشنایی دارد دو گام در نظر بگیریم آن وقت میانگین فاصله هر دو نفر در کره زمین ۶ گام است. یعنی برای رسیدن من به باراک اوباما در ناف آمریکا کمتر از ۶ واسـطه لازم است. شاید این واسطه‌ها به مدد شبکه‌های اجتماعی در کسری از ساعت، دیالوگ من و او را میسر سازند. هرچند او شاید داوطلب چنین دیالوگی نباشد!

۶ درجه جدایی، نام نظریه‌ای است که از طریق آن اثبات می‌شود که هر دو شخص دلخواه روی کره‌زمین با ۶ واسـطه یا کمتر به هم مربوط می‌شـوند. واضع این نظریه استنلی میلگرام است. این نظریه، مقدمه نظریه دیگری به نام دنیای کوچک است. شبکه‌های اجتماعی مجازی با فقدان مباحث نظری مواجه است. مباحثی که ساختار این شبکه‌ها را پدید و آینده آنها را برای محققان هموار می‌کند. شاید در ایران منابعی در این خصوص هنوز تهیه و تدوین نشده باشد. شاید هم به قدرت شبکه‌های اجتماعی هنوز پی‌برده نشده باشد. اما بسـیاری از مناسـبات اجتماعی ما، مانند حضور در تشییع جنازه یک خواننده پاپ یا اجتماع موفرفری‌ها در پارک ملت یـا آب‌بازی در یک پارک، شمع روشـن کردن جلوی بیمارستان لقمان‌الدوله برای قربانی اسیدپاشی یا حتی حضور برای فعالیت داوطلبانه مدنی در کمک به آسیب‌دیدگان زلزله فلان شهر، دارای یک متولی خوشنام به نام شبکه اجتماعی هستند. (هرچند تک‌تک این فعالیت‌ها در ذیل نظری امنیتی پوشش داده شده و همواره با بدگمانی‌هایی مواجه شـده‌اند، آن‌هم به این خاطر که واسطه‌های انتقال اخبار، گاه، گمنامند!)

بگذاریـد جدی‌تـر بـه موضـوع نـگاه کنیم. نزدیک‌تریـن یا به جـرأت پایه‌ای‌تریـن نظریه به شـبکه‌های اجتماعی؛ نظریه ۶ درجه جدایی (Six Degrees of Separation) است. نظریه‌ای که می‌گوید هر دو انسان ساکن روی کره‌زمین، به‌طور میانگین در یـک رابطه با ۶ واسـطه یا کمتر به هم مربوط می‌شوند، یعنی حداکثر توسط ۵ واسطه به یکدیگر متصل می‌شوند. مفهوم «۶ درجه جدایی» این نیست که الزاما هر دو نفر حتما با ۵ یا ۶ واسطه به یکدیگر مرتبط می‌شوند بلکه این نظریه می‌گوید، افراد به‌طور متوسـط با ۵ واسطه به یکدیگر مربوط می‌شـوند ضمن این که گروهی کوچک از انسان‌ها هسـتند که همچون لینکی تمام آدم‌هـا را که در شبکه‌های مختلف قرار دارند، به‌هم‌وصل می‌کنند.

در سال ۱۹۲۹ یک نویسـنده مجارستانی به نام فریگیز کارینتی (Frigyes Karinthy) در یکی از داستان‌های کوتاه خود به نام زنجیر (Chain) به بررسی پدیده افزایش ارتباط میان انسان‌ها با افزایش فناوری و پیشرفت بشر پرداخت. به‌نظر وی، «درست است که ما آدم‌ها از نظر فیزیکی با هم فاصله زیادی داریم، اما شبکه‌های انسانی این فاصله‌ها را از میان برخواهد داشت. دو نفر در دو گوشه متفاوت از جهان حداکثر از طریق ۶ نفر به هم مرتبط هستند.»

در اواخر سـال ۱۹۶۰ روانشناسی به‌نام استنلی میلگرم (Stanley Milgram) دست به تجربه‌ای زد کـه هدف از آن یافتن پاسـخ برای مسـأله‌ای با عنوان «جهان کوچک» بود. صورت مسأله درواقع از این قرار است که انسان‌ها چگونه با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند؟ آیا ما هر یک در دنیای خود سـیر می‌کنیم و به‌طور مستقل با فردی دیگر روابط برقرار می‌کنیم و در نتیجه ارتباط میان انسان‌ها یک رابطه «یک‌به‌یک» اسـت یا هر یک از ما در یک شـبکه ارتباطی بـه دام افتاده‌ایم و در محدوده آن شـبکه روابط خود را با افراد دیگر شکل می‌دهیم؟ اگر چنین باشد آن‌وقت این شـبکه‌ها باید به‌نحوی با یکدیگر رابطه برقرار کنند والا ما با یک تعداد افراد که هر یک درون یک شبکه گیر کرده و راهی به بیرون ندارند، مواجه خواهیم بود. دکتر میلگرام، برای به دسـت آوردن جواب، آزمایشی را ترتیب داد که به آزمایش «دنیای کوچک» معروف شـد. خلاصه سناریو این آزمایش بدین شـکل بود: «توزیع تصادفی نامه به افراد در یک شهر و درخواسـت ارسال آن نامه‌ها به یک فرد مشـخص در یک شـهر دیگر». در تئوری «دنیای کوچک» دکتر میلگرام، مسیری که هر نامه طی کرده بود به‌طور متوسط دارای طول ۵/۵ بود یا به‌بیان دیگر فقط ۵ نفر بین هر دو نفر قرار داشتند.

با همین نگاه، اولین سـایت شـبکه اجتماعی با عنـوان Six Degrees در سـال ۱۹۷۷ به آدرس SixDegrees.com راه‌اندازی شـد. این سـایت به کاربرانش اجازه ایجـاد پروفایل داد تا آنها بتوانند لیستی از دوستانشان ایجاد کنند. البته این سایت در آن موفق نشد و بعد از ۳ سـال متوقف شد. اما امروز Six Degrees نام یک برنامـه کاربردی (App) در فیس‌بوک است که توسـط «ارل بونیان» تهیه شده و تا به حال بیش از ۱۱ میلیون کاربر آن را نصب کرده‌اند. به‌وسیله این برنامه، هر کاربر می‌تواند فاصله خود را از هر کاربر دلخواه دیگر پیدا کند. تا به امروز محاسـبات این برنامه برای متوسط درجه جدایی، ۶،۳۸ و حداکثر درجه جدایی ۱۴ بوده است.

۶ درجه جدایی همچنین نام نمایشـنامه‌ای است نوشته John Guare، که در سال ۱۹۹۰ به اجرا در آمد و در سال ۱۹۹۳ از روی همین نمایشنامه فیلمی با عنـوان Six Degrees of Separation اکران شد. فیلم بابل، نمونه خوبی است تا این مفهوم را بیشتر درک کنیم. در فیلم بابل می‌بینیم که چگونه زندگی شخصیت‌های فیلم که ظاهرا همدیگر را نمی‌شناختند و صدها کیلومتر از هم دور بودند، با هم ارتباط دارند.

یک کمپین کالیفرنیایی

اقدامات و تجربه یک گروه دوستدار درختان

کاشـتن درختان در مناطق شـهری برای به‌وجود آوردن آنچه نفس شـهر می‌نامیم، اهمیت زیادی دارد. معمولا در شـهرهای بـزرگ بودجه‌هایی بـرای این مهم اختصاص پیدا می‌کنـد. پروژه‌های مطالعاتی هم مشـخص می‌کنند که باید چه تعداد درخـت در هر سال کاشته شود و چه میزان بودجه باید صرف کاشت درختان شـود ولی گاهی شـهرداری و سـازمان‌های مسئول پول کافی برای این اقدام را ندارند.

آنچـه کـه در ایـن مطالعـه مـوردی می‌خوانیـد اقدامات و تجربه یک گروه دوسـتدار درختان در شـهر سانفرانسیسکوی کالیفرنیا است که چطور بر مشکلاتی که در راه کاشـتن درختان در این شهر بود، فایق آمدند و توانسـتند اقدامی موثر در این زمینه پایه‌ریزی کنند. گروهی از اعضای این بنیاد که از سـال ۱۹۸۱ در زمینه محیط‌زیست فعال است و خود را «دوستان جنگل‌های شهری» یا (Friends of the Urban Forest FUF) می‌نامند در سال ۲۰۰۵ دریافتند، منابعی که برای تأمین بودجه کاشت درختان درنظر گرفته شده، کافی نیست. آنها کمپینی با هدف جذب کمک‌های محلی و مردمی طراحی کردند تا این کسری بودجه را جبران کنند.

کسب اعتماد ذینفعان اولیه

مرحله اول ایـن کمپین، شناسـایی ذینفعان بود؛ مهم‌ترین ذینفع این ماجرا شهردار و مقامات شهرداری بودند که بر بخش مهمـی از این منابـع مالی نظارت داشتند. دوستان جنگل‌های شـهری، متوجه شدند که تصوری غلط از موسسه‌شـان و بودجه‌هایی که این موسسـه دریافت می‌کند، در بین مقامات شـهرداری وجود دارد. این سـوءتفاهم‌ها می‌توانست مانع بزرگی در راه هـر اقدامی که دوسـتان جنگل‌های شـهری می‌خواستند در پیش گیرند، باشد.

بر ایـن اسـاس، اولین قـدم آنها اختصـاص زمان قابل‌توجهی برای شهردار و منتخبان شهر در راستای آموزش و آگاه‌کردن آنهـا از اقدامات بنیـاد بود. گروه دوستان جنگل‌های شهری، برای رفع این سوءتفاهم‌ها و برقراری ارتباطی سازنده و موثر با این مقامات محلی، گزارش‌هایـی دقیق و شـفاف درخصـوص تاریخچه اقداماتشـان، منابع بودجه‌ای که دریافـت کرده‌اند و فعالیت‌هایشـان برای جمع‌آوری کمک‌های مردمی و هزینه‌ها، آماده کردند و با ارایه این گزارش‌ها توانستند تأثیر مثبتی بر دیدگاه این مقامات بگذارند و نگاه شکاک آنها را نسبت به خود تغییر دهند.

کمپین جمع‌آوری کمک‌های مردمی

دوسـتان جنگل‌های شـهری، پس از ایجاد زمینه مناسـب و برقراری ارتباطات مثبت با مقامات محلی، گام بعدی خـود را بـرای وارد کردن مردم بـه کارزار شروع کردند. این گروه لیسـتی از ۴ هزار آدرس ایمیل ساکنان سانفرانسیسکو را طی سالیان متمادی جمع کرده بود که شـامل اعضای گروه دوستان جنگل‌های شـهری، داوطلبـان مشـارکت‌کننده در برنامه‌های کاشت درخت یا سـایر برنامه‌های محیط‌زیستی بود. بنیاد هر ماه خبرنامه‌ای شـامل گزارش‌ها و اطلاعات جدید برای این لیست ارسـال کرد تا ارتباط خود را با این افراد که در جامعه خود فعال هسـتند، حفظ کند و به آنها آموزش‌های لازم را برای حفظ محیط‌زیسـت ارایه دهد. در نهایت آنها توانستند بیش از ۱۶۲ هزار دلار برای کاشـت و نگهداری درختان در سانفرانسیسـکو جمع‌آوری کنند تا بودجه لازم برای این برنامه در سال ۲۰۰۶ ترمیم شـود. همچنیـن ۱۵۰۰ اصله نهال هم توسـط شـهروندان داوطلب به این کمپین اهدا یا در مکان‌های مربوطه کاشته شد.

درس‌هایی که ما آموختیم

دوسـتان جنگل‌هـای شـهری در تارنمـای خود درس‌هایی را کـه از کارزار خـود آموخته‌اند، این‌طور فهرست کرده‌اند:

برقراری و ادامـه رابطه خوب و مناسـب با مقامات محلی و منتخبان شـهری و همچنین کارمندان آنها. به آنها کمک کنید تا تاریخچه اقدامات شما را بدانند و این که اقدامات شما چه نتایجی در راستای اهداف آنها به‌بار خواهد آورد. به آنها صادقانه توضیح دهید که چگونه می‌توانید با مشارکت خود، از مشـکلات آنها بکاهید. گزارش‌ها و پوسترها، شـامل اطلاعات و داده‌هایی که لازم است به مقامات، سیاستمداران، تصمیم‌گیرندگان، کارمندان، سـاکنان محل، شـهروندان، سازمان‌های مربوطه و... می‌شود را در شـکلی مناسب از قبل آماده کنید، تا بتوانید در وقت مناسب آنها را به مخاطبان خود ارایه شود. برای اطلاع‌رسانی به مخاطبان خود، راه‌های گوناگون را در نظر بگیرید: ایمیل، کارت پستال، تماس تلفنی، نشریات محلی و ملاقات‌های رودررو. تنها بر یک روش تکیه نکنید. بر ایجاد روابط شفاف و سازنده انسانی با همکاران و روسـا، سـرمایه‌گذاری کنید. این روابط، کسانی را در دسترس شما قرار می‌دهند که می‌توانند شـما را در رسـیدن به اهدافتان یاری کننـد. با همه رسانه‌ها در چارچوب قانون دوست باشید. خبرنگاران و گزارشگران را نسـبت به فعالیت‌ها و اقدامات خود آگاه کنید. به ارتباط با انجمن‌های محلی و شهری توجه ویژه داشته باشید و آن را به مرور زمان تقویت کنید.

درنظر داشته باشید که در خیلی از موارد «پیام‌رسان» به اندازه پیام مهم است. به این که قرار است کدام پیام به کدام مخاطب و به وسیله چه کسی ارسال شود، توجه کنید. هنگامی که با حامیان خود مشغول کار ترویجی هستید، درنظر داشـته باشـید که تنها نمی‌توانید بر اشتیاق آنها تکیه کنید. لازم اسـت که کار ترویجی را برای آنها تسهیل کنید. در این که از آنها می‌خواهید چه کارهایی انجام دهند، ملاحظات را در نظر داشته باشید.

در زمان‌هـای مختلـف، بازخوردهـای لازم را بـا حامیان تـان در میان بگذارید. اجـازه دهید بدانند که قـدردان کارهای خـوب آنها هسـتید. آخرین نتایج اقدامات‌تان را با آنها در میان بگذارید.

هنگام ارتباط با حامیانتان، حـس ضرورت را در آنها برانگیزید و نه حس ترس و بیم را.

درباره دریافت کمک‌های بزرگ، با بصیرت برخورد کنید. دریافت کمک‌های بزرگ نباید اولویت اول شما باشـد. اگر از اسـتراتژی‌هایی که طراحی کرده‌اید به صورت مفرط اسـتفاده کنید، احتمـال دارد حامیان، متحدان و تصمیم‌سـازانی را که برای تاثیرگذاری نیاز دارید، از دست بدهید. بین ترویج واکنشی و فعال، تفاوت قایل شوید. در ترویج واکنشی شما به بحران‌ها واکنش نشـان می‌دهید ولی در دومی به دنبال ایجاد محیطی هستید که بحران امکان بروز ندارد. هر دو سبک باارزش هستند و لازم اسـت که هر دو را آموزش دیده و تمرین کنید. در نظر داشته باشید که استراتژی‌های استفاده شده در هر دو سبک متفاوت خواهد بود.

کارآفرین اجتماعی برتر: آریل زیلبرشتین

سینمای مجانی، افزایش کیفیت زندگی

سازمان Cinepop/ سال تاسیس: ۲۰۰۴/ کشور: مکزیک/ وب‌سایت: www.cinepop.com.mx

تمرکز: حضـور مدنی افراد، تحصیـل، تکنولوژی/ منطقه جغرافیایی تحت تاثیر: مکزیک/ مدل: کسب و کار اجتماعی/ تعداد افراد ذینفع: ۱۰۵۰۰۰۰۰ (۲۰۱۱) بودجه سالیانه: ۲۱،۵۴ میلیون دلار آمریکا (۲۰۱۱)

درصـد درآمد دریافتـی: ۱۰۰ درصد/ تشـخیص: کارآفرین اجتماعی سال، مکزیک، ۲۰۰۶

(Cinepop) یک بنگاه اجتماعی است که سینما و تفریحات مجانی را به‌عنوان راهی برای افزایش کیفیت زندگی بـرای خانواده‌های کم‌درآمـد در مکزیک ارایه می‌دهد.

پیشینه

با بررسی شهرداری‌های کم‌درآمد به غیر از شهرهای اصلی و بزرگ، آریل زیلبرشتین متوجه شد که قسمت اعظم جدایی و چند دسـتگی در اقتصـاد، تحصیل و اجتماع در مکزیک در نتیجه ایزوله‌شدن آنها از سیستم است. کمبود دسترسی به اطلاعات، تکنولوژی، تولیدات و خدمات باعث رشد فاصله بین طبقات اجتماعی شده که بسیار سخت است میان آنها پلی زده شود. با آگاهی از این که ۹۰ درصد مردم مکزیک دسترسی به سینما و تئاتر متداول و معمول ندارند، وی (Cinepop) را ایجاد کرد تا جمعیت کم‌درآمد بتوانند به‌صورت مجانی از این تفریحات اسـتفاده کنند. او بر این باور است که محیط تفریحات سالم که توسط کمپانی‌ها، دولت و... به رشد و بهبود شخصیت فردی و پیشرفت کمک می‌کند.

ابتکارات و فعالیت‌ها

(Cinepop) سـکوی تحصیلی و تفریحی مجانی را ایجاد کرده که به دولت‌ها، کسب‌وکارها و اجتماعات کم‌درآمد اجازه می‌دهد تا فرصت‌های توسعه اقتصادی و اجتماعی را فراهم کنند که می‌تواند باعث رشد کیفیت زندگی و افزایش درآمد خانواده‌ها شود.

هر هفته، (Cinepop) هزاران نفر از مردم حومه شهر را گردهم می‌آورد تا بر صفحات نمایش بزرگ در خیابان فیلم‌های مجانی تماشا کنند. این گردهمایی‌های بزرگ که توسط بنگاه‌ها و موسسات حمایت می‌شود، محیطی خانوادگـی پدید می‌آورد کـه در آن والدیـن، بچه‌ها، پدربزرگ و مادربزرگ‌ها و نوه‌هـا می‌توانند اوقاتی را با یکدیگر سپری کنند. این همچنین فرصتی است برای کمپانی‌ها که با تعداد زیادی از مخاطبان در ارتباط باشند و برندهای خود را ترویج دهند.

صفحه‌های بزرگ نمایشـی همچنیـن موقعیتی هسـتند تا به برنامه‌های مربوط به سـلامت، محیط، رژیم غذایی، استخدام و سایر موضوعات پرداخته شود. تا امروز این صفحه‌های نمایشی توسط ۲۱ میلیون نفر در بیش از ۲۰۵۰ شهرداری در مکزیک دیده شده‌اند.

آشنایی با یک موسسه نیکوکاری

بنیاد خیریه دست‌های مهربان

بنیـاد خیریه دسـت‌های مهربان در سـال ۱۳۸۶ تأسـیس و فعالیت خـود را بـا تمرکز بـر حمایت و توانمندسازی زنان و کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست آغاز کرده است. دست‌های مهربان، سازمانی مستقل و مردم‌نهاد است که برای رفع محرومیت و کمک به اقشار نیازمند به‌ویژه زنان و کودکان نیازمند کمک و حمایت فعالیت می‌کند. این بنیاد تاکنون سرپرسـتی بیش از ۲ هزار خانواده از ایتام و زنان سرپرست خانواده را برعهده داشته که در نتیجه کوشش‌ها و توانمندسازی‌های انجام شـده، تاکنون حدود ۲۰۰ خانواده از وضع مددجویی خارج شـده‌اند، همچنین این بنیاد با ایجاد شـعبه در شـهرهای تهران، کرج، اصفهان، تبریز، مراغه و کیش امکان کمک‌رسـانی به نیازمندان ساکن این شهرها را فراهم کرده است.

بخشی از فعالیت‌ها

- پرداخت مسـتمری نقـدی به‌صـورت ماهانه به خانواده‌های تحت پوشش
- اعطای بن خرید و سبد کالا به‌صورت دوره‌ای به کلیه خانواده‌های تحت پوشش
- ارایه خدمات آموزشـی و کمک‌آموزشی، پرداخت هزینه‌هـای تحصیـل و دوره‌های آموزشـی و تقویت تحصیلی
- پیگیری میزان سـطح رفاه خانواده‌هـا با توجه به حمایت‌های انجام‌شده
- تأمین نیازهای اساسی با توجه به توان بنیاد از جمله کمک‌هزینه تهیه مسکن، تهیه و تجهیز لوازم خانگی و تهیه جهیزیه برای خانواده‌های نیازمند حمایت
- ارایه تسهیلات ضروری از جمله تسهیلات ازدواج، خوداشتغالی و درمان
- عقد قرارداد با بیمارسـتان‌ها و مراکز درمانی برای پایش و تأمین سلامت خانواده‌های تحت پوشش
- راه‌اندازی درمانگاه «سـفیر طب مهربان» در شرق تهران برای ارایـه خدمات پزشـکی و درمانی به کلیه مددجویان و اعطای کارت درمان به آنها جهت بهره‌گیری بهتر و مطلوب‌تر از خدمات پزشکی به‌صورت رایگان
- عقد قـرارداد بـا مراکز فرهنگـی و تفریحی برای استفاده خانواده‌های تحت پوشش
- شناسایی استعدادهای درخشان در زمینه تحصیلی و معرفی به موسسـات آموزشـی و انجام اقدامات لازم جهت دریافت بورسیه از موسسات علمی

راه‌های کمک

برای کمک بـه بنیاد دسـت‌های مهربان می‌توانید با مراجعه به سـایت dmngo.ir، با امـکان پرداخت آنلاین و همچنین شماره حساب‌های موجود در سایت اقدام کنید، همچنین اطلاعات تکمیلی شعب و راه‌های ارتباطی با آنها در سایت بنیاد موجود است.

۲ پاورقی هفته

شیگو رابان

معمار

ابتکارات داوطلبانه بین‌المللی

پناهگاه مقوایی

مردم نیاز بـه خانه‌های موقتی دارنـد، اما هیچ معماری روی آنهـا کار نمی‌کند چون که ما زیادی درگیـر کار برای افـراد ممتاز هسـتیم. خب من فکر کردم، به‌عنـوان معمار، مـا می‌توانیم درگیر ساخت‌وسـاز دوبـاره خانه‌های موقت شـویم. ما می‌توانیم این خانه‌ها را بهتر کنیم. خب به همین دلیل بـود که من تصمیم گرفتـم در مناطقی که فاجعه رخ داده کار کنم.

در سال ۱۹۹۴، در رواندا در آفریقا فاجعه بزرگی رخ داد، دو قبیله، هوتو و توتسی با یکدیگر جنگیدند و بیش از ۲ میلیون نفر پناهنده شدند. اما من وقتی پناهگاه پناهندگان را که سازمان ملل ایجاد کرده بود دیدم، بسیار متعجب شدم. مردم بسیار فقیر بودند و در فصل بارندگی آنها با پتو در پناهگاه‌های ساخته شده توسط سازمان ملل در حال یخ‌زدن بودند. آنها فقط یک تکه پلاستیک داشتند و پناهندگان باید درختـان را می‌بریدند، اگر بیـش از ۲ میلیون نفر درختان را ببرند، محل وسـیعی درختانش قطع می‌شد و مشکلات محیط‌زیسـتی ایجاد می‌کرد و به همیـن دلیل بود که شـروع کردنـد به تهیه لوله‌های آلومینیومی برای احداث خانه‌های موقت آلومینیومی. ولی چون بسیار گرانقیمت بودند، پول زیادی بابتش باید می‌دادند، پس دوباره شـروع به قطع درختان کردند.

بدین ترتیب من ایده‌ام را برای استفاده از لوله‌های مقوایـی بازیافتی برای این وضع پیشـنهاد کردم، چون که بسیار ارزانقیمت و همچنین خیلی مقاوم اسـت، اما بودجه من فقط ۵۰ دلار آمریکا برای هر واحد بـود. ما ۵۰ خانه را به‌صورت آزمایشـی برای بررسی دوامشان در برابر رطوبت، موریانه‌ها و موارد دیگر ساختیم.

سپس سال بعد در سـال ۱۹۹۵، در کوب ژاپن، زمین‌لرزه بسیار بزرگی داشـتیم که حدود ۷ هزار نفر کشته شـدند و تمام شـهر بعد از زلزله در اثر آتش‌سـوزی کاملا سـوخت. همچنین فهمیدم که تعداد زیادی پناهنده ویتنامی در کلیسـاهای کاتولیـک گردهـم آمدند کـه در عذابنـد. همه ساختمان‌ها کاملا از بین رفته و تخریب شده بودند.

من به آن جا رفتم و به کشیش پیشنهاد دادم «چرا ما کلیسا را با لوله مقوایی نسازیم؟»

و او گفت، «آه خدای من، مگـر دیوانه‌ای؟ بعد از یک آتش‌سوزی، توچه پیشنهاد می‌کنی؟»

خب او هرگز به من اعتماد نکرد، ولی من ناامید نشدم و شروع کردم با مردم کوبه گفت‌وگو کردن، من با افرادی در جامعـه ویتنامی‌ها ملاقات کردم. آنها اینطوری در زیر یک تکه پلاسـتیک در پارک زندگی می‌کردنـد. خب من پیشـنهاد کردم که کلیسا را دوباره بسازم. من اعانه جمع‌آوری کردم و یک پناهگاه برای‌شان ساختم، برای این که ساختن و همچنین تخریب آن را ساده کنم از دانشجویان اسـتفاده کردم، از جعبه نوشابه برای فونداسیون و پی آن استفاده کردم. ما ۵۰ واحد پناهگاه ساختیم و آخر سر، کشیش به من اعتماد کرد تا ساختمان را دوباره بسـازم. او گفت، «تا زمانی که خودت پول جمع‌آوری کنی و دانشـجویانت را برای احداث آن بیاوری، می‌توانی این کار را بکنی.»

خب برای احداث کلیسا ما پنج هفته وقت صرف کردیم. بدین معنی که برای سه‌سـال آن‌جا باشد، ولی درواقع این برای ۱۰ سـال آن‌جا ماند چون که مردم دوستش داشتند. سپس در تایوان، یک زلزله بزرگ اتفاق افتاد و ما پیشنهاد کردیم که این کلیسا را هدیه کنیم، بنابراین ما آن را برچیدیم و برای آنها فرستادیم تا توسط افرادی داوطلب دوباره ساخته شـود و این هنوز در تایوان به‌عنوان یک کلیسای دایمی هست. خب این بنا به یک بنای دایمی تبدیل شد.

سپس فکر کردم که چه ساختمانی دایمی و چه ساختمانی موقتی اسـت؟ حتی ساختمانی که از کاغذ درست شده می‌تواند پایدار و دایمی باشد در صورتی که مردم دوستش داشته باشند. حتی یک ساختمان بتونی هم می‌تواند موقتی باشد اگر فقط برای به‌دست آوردن پول ساخته شده باشد.

اخبار نیکوکاری

۱۰۰ خانواده محروم استان البرز امسال صاحبخانه می‌شوند

کمک‌های مردمی به حساب ۱۰۰ امام راحل، امسال شیرینی خانه‌دار شدن را به کام ۱۰۰ خانواده محروم در استان البرز می‌نشاند.

هر سـاله ۲۱ تا ۳۱ فروردین‌ماه، دهه حسـاب ۱۰۰ امام راحل نامیده می‌شـود که در پی فرمان حضرت امـام (ره) در سـال ۱۳۵۸ افتتاح شـد و فعالیت خود را به‌طور رسمی آغاز کرد.

ماهیت کلی این حسـاب، کمک به محرومان است و تاکنون فعالیت‌های گسـترده‌ای از محل کمک‌های مردمی به این حساب در سراسر کشور به انجام رسـیده و یکی از فعالیت‌هـای عمده آن ساخت مسکن برای نیازمندان است.

فعالیت این حساب در اسـتان البرز از سال ۹۲ به‌طور جدی آغاز شده و به‌گفته مدیر این حساب در البرز، با کمک خیرین و نیکوکاران، ۱۰۰ خانوار محروم استان امسال صاحبخانه می‌شوند. نیما امیدبخش، مدیر حساب ۱۰۰ استان البرز، ضمن ابراز خرسـندی از فعال‌بودن بنیاد مسکن انقلاب اسلامی در اسـتان البرز گفت: از ابتدای سال ۹۲ به‌طـور جـدی کار دریافت کمک‌هـای خیرین اسـتان در بحث ساخت مسـکن محرومان آغاز شده است که اگرچه هنوز به مبلغ مطلوب حد رفع نیازهای استان نرسیده‌ایم اما به روند رو به رشد آن امیدواریم. وی تصریح کرد: از جمله وظایف مهم این بخش، تسریع در مدیریت، بررسی و برنامه‌ریزی جهت جذب مشارکت‌های مردمی و ایجاد انگیزه در خیرین و نیکوکاران برای واریز وجه به حساب ۱۰۰ امام (ره) اسـت کـه در ساخت‌وسـاز برای خانواده‌های محروم و کم‌درآمد استفاده می‌شود. هبه زمین برای ساخت مسـکن محرومان نیز از مباحث پراهمیتی است که توسط حوزه حساب ۱۰۰ امام (ره) پیگیری می‌شود.

مدیر حساب ۱۰۰ اسـتان البرز با اشاره به اتمام هزار و ۲۴۱ واحد مسکونی ظرف دو سال گذشته در اسـتان افزود: دو پروژه ۴۳۲ و ۴۶۴ واحدی در اشـتهارد و یک پـروژه ۳۴۵ واحـدی در نظرآباد تکمیل شـده و ۵۰۰ خانوار محروم در آن ساکن شده‌اند.

مساعدت ۳ میلیارد ریالی نیکوکاران به نیازمندان

مدیر کمیته‌امداد شهرستان اردبیل از مساعدت ۳ میلیارد ریالی نیکوکاران به نیازمندان خبر داد و گفت: مراکز نیکوکاری اردبیل توسعه می‌یابد.

جلیل قدیمی در نشسـت با مسـئولان مراکز نیکـوکاری در اردبیل، بیان داشت: هدف اصلی از تأسـیس و رونق گرفتن مراکز نیکوکاری جلب مشـارکت‌های مردمی به‌ویژه افراد نیکوکار برای حل مشکلات مسـتمندان و افراد بی‌بضاعت در محلات مختلف شـهر بوده که این فعالیت نتایج مثبتـی را نیز در دوسـال اخیر به همراه داشـته است. وی تصریح کرد: در سال گذشته مردم خیر و نیکوکار این شهرسـتان افزون بـر ۱۴ میلیارد و ۳۰۰ میلیون ریال جهت رفع مشکلات نیازمندان به مراکـز نیکوکاری مسـاعدت کرده‌انـد. مدیر کمیته‌امداد شهرسـتان اردبیل گفت: این مقدار مسـاعدت نیکوکاران به‌صورت نقدی و جنسـی توسـط مراکز نیکـوکاری جمع‌آوری و در بین خانواده‌های نیازمند توزیع شـده اسـت. قدیمی با بیان این‌که مردم شهرسـتان اردبیـل افزون‌بر ۱۰ میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریـال به‌صورت کالا و پوشاک به مراکز نیکوکاری محلات اهدا کرده‌اند، افزود: نیکوکاران بیش از ۳ میلیارد و ۸۰۰ میلیون ریال نیز به‌صورت نقدی در جهت رفع مشـکلات درمانی، عمرانی، تحصیلی، ازدواج و معیشتی اقشار بی‌بضاعت پرداخت کرده‌اند.

۳۱ هزار نیکوکار از ایتام مازندران حمایت می‌کنند

مدیرکل کمیته امداد مازنـدران گفت: ۳۱ هزار نیکوکار از ۵ هزار و ۵۰۰ کودک یتیم تحت‌پوشش حمایت مالی می‌کنند. تیمور طهماسب‌پور عصر پنجشنبه در مراسم افتتاح کمیته‌امداد کلاردشت افزود: در مازندران ۶۴ هزار خانواده تحت‌پوشـش داریم و سـال قبل ۴ هزار طرح خوداشتغالی اجرا شده و از برنامه‌های جدید این است که برای بیمه آتیه ساخت مسـکن و دیگر ضرورت‌های زندگی برنامه‌ریزی کنیم. طهماسب‌پور یادآور شد: ۵ هزار و ۵۰۰ کودک یتیم، ۳۱ هزار حامی دارند که به‌طور میانگین هر ماه ۱۹۰ هزار تومان به حساب آنها واریز می‌شود. علی‌اصغر ابراهیمی، رئیس کمیته‌امداد چالوس گفت: یکی از اهـداف ایـن اداره، حفظ سلامت، امنیت و آرامش در بین اقشار ضعیف است که بنا به دلایلی به مخاطره افتاده است.

وی افتتاح کمیته‌امداد شهرسـتان کلاردشت را امر مهمی در راه خدمت‌رسانی به مردم شریف منطقـه دانسـت و گفـت: باید همه مسـئولان دست‌به‌دست هم بدهیم تا در سایه تعامل و همدلی ساختمان این اداره هرچه سریع‌تر به بهره‌برداری برسد. وی افزود: در شهرستان کلاردشت جمعیتی بالغ بر ۲ هزار و ۸۰۰ مددجو شـامل هزار خانواده مددجو و چنـد خدمتی غیرمسـتمر، ۳۴ فرزند یتیم و ۱۸۵ حامی داریم و مبلغ مسـاعدت شده به ایتام به‌صورت متوسط ماهیانه ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان اسـت. ابراهیمی گفت: ۲ هزار و ۵۰۰ صندوق صدقات کوچـک و ۱۵۰ صندوق بزرگ نیز در شهرسـتان نصب شـده که ۵۳ دانش‌آموز، ۱۰ دانشـجو و طلبه نیز تحت‌پوشـش این نهاد است.